

کمیته هماهنگی و چالش های پیش رو

مازیار مهرپور

کمیته ی هماهنگی سر انجام به کمک بسیاری از فعالین دلسوز و آگاه خود، از عارضه ی رکود که بیش از یک سال دامنگیر این تشکل شده بود خلاصی یافت و با عبور از مباحث و مجادلاتی که قطعاً به عنوان برگهایی از تاریخ مبارزات نظری جنبش کارگری در ایران به یادگار خواهد ماند، حیاتی دوباره و جانی تازه گرفت.

مباحثی چون کار علنی و مخفی و رابطه ی آنها با یکدیگر، بند دال اساسنامه ، کمک به ایجاد تشکل های کارگری با نیرو و اراده ی خود کارگران یا ایجاد این گونه تشکل ها توسط خود فعالین کارگری ، به مثابه دو رویکرد متفاوت به امر تشکل یابی کارگران و ... که مدتها در درون و بیرون کمیته جریان داشت ، در نهایت با تصویب اساسنامه و اصلاح بندهایی از آن به نفع گرایشی که بی اغراق بر بهره گیری از دستاورد ها و تجارب دو قرن مبارزه ی طبقاتی کارگران در سراسر جهان پافشاری می کرد، در این مرحله خاتمه یافت.

اینک کمیته هماهنگی با برگزاری مجمع سوم و تجدید سازماندهی و تقسیم کار جدی تر آشکارا وارد مرحله ی نوینی شده است. مرحله ای که هر ناظر بی طرفی با مشاهده مجموعه فعالیت های آن در عرصه ها و زمینه های مختلف جنبش کارگری و دیگر مراکز و مجامع کارگری از جمله ، حضور مستقیم و موثرش در مبارزات کارگران هفت تپه و راه اندازی پایگاه اینترنتی و سه شماره نشریه ای که تا کنون منتشر شده است و همچنین گزارشات اختصاصی و مصاحبه های متعدد با کارگران مراکز تولیدی و بر آن صحنه خواهد گذاشت.

این کوشش ها که در درجه اول به همت تلاش و جدیت برخی از فعالین و با صرف وقت و انرژی فراوان شروع شده بود ، به تدریج موجب بازبینی و ترغیب به ادامه همکاری آن دسته از اعضا و دوستان کمیته که به دنبال یک سال و اندکی کم تحرکی و انفعال استعفا داده و یا ناامید شده بودند، گردید، و مجدداً آن ها را به فعالیت در این تشکل و از این طریق در جنبش کارگری دلگرم و امیدوار کرد.

تا اینجای کار یعنی عبور از بحران ، تجدید سازماندهی، موفقیت در جذب فعالین بیشتر و مشخصاً پیوستن اتحاد کمیته های کارگری، اعلام موجودیت کمیته ی شمال و اعلام آمادگی تعدادی از دوستان و فعالین کارگری در تهران و دیگر شهرهای ایران برای عضویت در کمیته هماهنگی ، نشان از موفقیت نسبی این کمیته با رویکردی جدید پس از مجمع عمومی سوم دارد.

با این همه، وضعیت مصیبت بار جامعه بسیار عمیق تر و گسترده تر از آن است که صرفاً در دایره ی کنش و تاثیر گذاری فعالین کمیته ی هماهنگی و حتی فراتر از آن، کل فعالین جنبش کارگری ایران باقی بماند. لذا در چنین موقعیتی که از یک سو تازیانگی و وخیم تر شدن وضعیت معیشتی، هر روز بیش تر از روز پیش بر گرده ی کارگران و توده های مردم محروم و ستمدیده ی جامعه فرود می آید، و در دیگر سو بر موج فشارها و سرکوب فعالان و پیشروان همه ی جنبش های اجتماعی ، علی الخصوص فعالین کارگری افزوده می شود (تا جایی که حتی برگزاری ساده ترین مراسم از جمله مراسم بزرگداشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر، که امروزه در بسیاری از کشورهای هم ردیف ایران هم چون پاکستان و ترکیه پذیرفته شده است با زندان و شلاق و ... پاسخ می گیرد) وظیفه نیروهای متشکل در کمیته بسیار سنگین و دشوار می شود. شناخت راهها و روشهای پیشروی، رفع موانع و مشکلات اجرایی، ارائه پیشنهادات مشخص و روتین در شرایط حاضر از اهمیتی بسیار برخوردار است. هر چند که مبارزه ی تا کنونی در سهای زیادی را به حکم اقتضا به ما آموخته است، اما این مباحث کمتر انتشار بیرونی یافته تا به عنوان تجربیاتی ارزنده به فعالین کارگری یاری رساند، در عین حال آنچه ما اکنون به نام مقالات کارگری در فضای مجازی اینترنتی ملاحظه می کنیم متأسفانه در پاره ای موارد جنبه تسویه حساب های شخصی و جناحی به خود گرفته، نه نقدهای سازنده ای که بتواند به عنوان راهنمای عمل پیش چشمان جامعه تصویر گردد

با این همه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری به درستی و تا اینجای کار با این گونه مباحث مرزبندی نموده و به معنای واقعی کلمه رویکردی جنبشی به خود گرفته است.

اما با همه این ها توان کمیته بسیار فراتر از این چیزی است که اکنون انعکاسش در پایگاه اینترنتی آن قابل مشاهده است اعضا و فعالین کمیته که قریب به اتفاق آن ها جزء چهره های شناخته شده و محبوب جنبش کارگری و کارگران پیشرو در محیط کار و

زندگی‌شان هستند می‌بایست پژوهش عمل و فعالیت‌شان بیش از این‌ها در مقابل چشمان تشنه‌ی جامعه جلوه‌گر گردد، آنان باید لحظه به لحظه با نقد رفیقانه یکدیگر و استفاده از تجربیات هم بر دامنه‌ی تاثیر گذاری خود بیفزایند و در این رهگذر با کشف و جذب کارگران پیشرو در مراکز کار و تولید از طریق افشاندن بذر آگاهی در میان هم طبقه‌ای‌های خود راه را بیش از پیش برای ایجاد تشکل‌های کارگری به نیروی خود کارگران فراهم آورند. به بیانی ساده‌تر اعضای و فعالین کمیته می‌بایست با حضور به موقع و موثر در روند مبارزه‌ی جاری کارگران و تاثیرگذاری مثبت بر این روند اخبار این مبارزات و گزارشات عملکردها و تجربیات کسب شده را به منظور افشای هرچه بیشتر رذالت و ستمگری صاحبان سرمایه و ماهیت ضد کارگری حامیان آنها، سریعاً به سایت کمیته انتقال داده و به دنبال آن، موضع‌گیری‌ها و تحلیل‌های این کمیته را در میان کارگران توزیع نمایند. فعالین و اعضای این کمیته به این وسیله می‌توانند ضمن نشان دادن همدردی و همیاری خود و هم زنجیران خویش در مراکز مختلف کار و تولید و اساساً جنبش کارگری، در مقام پاسخ‌گویی به بسیاری از معضلات و گره‌گاه‌های این جنبش برآمده تحلیل‌ها و راه‌حل‌های مورد نظر خویش را با بخش‌های مختلف جنبش کارگری در میان بگذارند و لااقل سایر فعالین و پیشروان این جنبش را به این قبیل فعالیت‌ها ترغیب نمایند. این فعالین هم چنین می‌توانند با انجام مصاحبه، برگزاری برخی میزگرد‌ها با رهبران کارگری و نمایندگان آنان افکار عمومی داخل و خارج را هر چه گسترده‌تر به حمایت از آنها فراخوانند. بدیهی است حفظ این ارتباط و تداوم آن، از جمله وظایف تعطیل‌ناپذیر اعضای کمیته هماهنگی است.

این رویکرد که بارها تحت عنوان سبک کار مورد بحث قرار گرفته به روشنی در عملکرد اخیر کمیته هماهنگی به ویژه بعد از مجمع عمومی سوم، قابل رویت است، و همان‌طور که گفته شد باید وسیعاً گسترش یابد.

اما در کنار همه این امیدها، بیم‌هایی نیز وجود دارد و ضروری است جدای از همه کوشش‌های عملی و عینی اعضای کمیته که رو به جامعه عرضه می‌شود از بعد روابط داخلی این تشکل نیز کمیته را مورد نقد قرار دهیم چرا که ناگزیر به پذیرش این واقعیت هستیم که سال‌های طولانی زندگی در شرایط استبدادی و خفقان، امکان به وجود آمدن درکی درست و مناسب از کار جمعی، انتقادپذیری و رعایت دقیق موازین دموکراتیک را فراهم نکرده است. به عبارت دیگر بهترین رفقای ما در عین از خود گذشتگی و جانبازی در راه آرمان طبقه کارگر، انسانهایی زمینی و واقعی هستند و اینجا و آنجا دچار اشتباهاتی هر چند اندک بوده‌اند.

برخورد مناسب با اشکالاتی این چنینی که در سایه اراده جمعی کلیه دلسوزان و فعالین پرانگیزه این کمیته قابل رفع می‌باشد، عرصه دیگری از مبارزه دشوار پیش رو است.

صبر و بردباری و بیان انتقادات در مسیری درست و به شکلی اصولی، در کنار برگزاری منظم جلسات هیات اجرایی و هیات‌های مناطق کمیته، همان‌طور که تاکنون کارایی خود را نشان داده است، می‌تواند در کاهش این ناملایمات و رفع سوء تفاهات موثر باشد.

به هر رو غرض از بیان این مسایل تاکید مجدد بر این نکته است که راه پرپیچ و خم مبارزه طبقاتی در ابعاد نظری و عملی آن تنها با مبارزه پیگیر و از خود گذشتگی فعالین و دل‌سوختگان این جنبش و در این رابطه، کمیته هماهنگی هموار می‌گردد.

یک لحظه تفکر بر موقعیت فلاکت‌بار جامعه مسئولیت خطیر فعلی را صد چندان به ما یادآوری می‌کند.

مازیار مهرپور

۱۳۸۷/۸/۲۰

منبع سایت کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری